

переслідували, але й не популяризували, довго не приймали до Спільки художників, твори не експонували в офіційних галереях. Всупереч цьому слава про нього поширювалася в колах української інтелігенції; він став відомим задовго до офіційного визнання владою. На батьківщині перша «легальна» виставка творів художника відбулася в Національному художньому музеї лише у 1990 р. Тоді ж йому було присвоєно звання заслуженого художника України.

У 1989 р. Іван Марчук виїхав з України. Він подорожував по світу, проживав в Австралії, Канаді, США, найдовше прожив у Нью-Йорку. В багатьох країнах відбулися його виставки, і всюди – з величезним успіхом. У 2001 р. художник повернувся до Києва, де продовжує плідно працювати на славу української культури. З 2002 р. він – народний художник України. Іван Марчук – найбільш титулований український мистець не лише на Батьківщині, а й поза її межами. У 2006 р. Міжнародна академія сучасного мистецтва в Римі прийняла його до «Золотої гільдії» художників і обрала почесним членом наукової ради Академії, а в 2007 р. він став поки що єдиним українцем, включеним до Почесного списку ста геніїв сучасності.

Величезний і різноманітний мистецький доробок Марчука охоплює різні жанри: портрет, пейзаж, натюрморт; різні стилі та напрями: гіперреалізм, імпресіонізм,

експресіонізм, сюрреалізм. Художник використовує як фігуративний, так і абстрактний творчі методи. Він виробив власну творчу манеру, названу ним самим «гльонтанізм» (термін походить від вживаного в його рідному селі слова «гльонтати» – заплутувати). Характерна особливість Івана Марчука – об'єднання картин у великі цикли, кожен із яких має свою ідею, стиль і назву: «Цвіпіння», «Загублена музика», «Біла планета», «Голос моєї душі» та інші. У них він постає водночас як лірик, трагік, поет і філософ. Недаремно Дмитро Павличко свого часу назвав художника «поетом філософських метафор».

У 1997 р. за цикли «Голос моєї душі» і «Шевченкіана» Іван Марчук удостоївся Національної премії імені Тараса Шевченка. Його «Шевченкіана» (42 картини), вирізняється з усього, що було створено раніше в мистецтві на теми шевченкових поезій. У цих картинах-ілюстраціях відсутні описовість і сентиментальність, натомість доведені до максимуму експресіоністична напруга і драматизм. Саме такі мотиви творів геніального виразника української душі виявилися суголосними відчуттям художника. А в 1994 р. у видавництві «Дніпро» вийшов у світ «Кобзар» з ілюстраціями Марчука. Він гідно поповнив галерею видань великої книги нашого народу, ілюстрованих видатними художниками України.

(Див. першу, третю та четверту стор. обкладинки).

ІНФОРМАЦІЯ. РЕЦЕНЗІЇ

ШКОЛА НА БАТЬКІВЩИНІ КОБЗАРЯ

**Є куточок землі –
Україні всієї окраса.
Той куточок землі –
На колишній садибі Тараса.
А. Савченко**

На мальовничій черкаській землі, в обіймах квітучої природи розташувалась Шевченківська загальноосвітня школа-інтернат мистецтв І–ІІІ ступенів, яка з 1994 р. відчинила двері для обдарованих сільських дітей з найвіддаленіших куточків Черкащини, Кіровоградщини, Київщини і стала для них рідною домівкою. Цей заклад є унікальним центром мистецтв та народних ремесел, що виконує важливі завдання – дати своїм вихованцям глибокі знання історії, звичаїв і традицій українського народу, познайомити з мистецькими скарбами, залучити

до художньої творчості й плекати справжню особистість – моральну, високодуховну, культурну.

В Україні багато талановитих дітей. І важливо, щоб їхній музичний, художній, хореографічний дар помітили, підтримали і розвивали так уміло й натхненно, як у Шевченківській школі-інтернаті. Ця школа заснована завдяки зусиллям Черкаської обласної державної адміністрації, обласної ради і продовжує працювати з великою енергією, творчістю і натхненням її педагогічного колективу під керівництвом директора – знавця народних звичаїв і традицій, вмілого наставника і щедрої душі педагога Ліни Денисівни Терещенко. З 2002 р. школа має статус спеціалізованої І–ІІІ ступенів школи-інтернату з поглибленим вивченням предметів гуманітарно-естетичного профілю.

(Закінчення на с. 51).

31. Лялька в театрі	Виготов театральну ляльку улюбленого казкового героя (художні матеріали за вибором).	Види театральних ляльок
32. Театральна афіша	Створи ескіз афіші до однієї з театральних казок: «Колобок», «Дюймовочка», «Троє поросят» тощо.	Театральна афіша. Шрифт. Ескіз
33. Картинна галерея	Виготов рамки для своїх кращих робіт, щоб продемонструвати їх на виставці. <i>Колективна робота.</i> Разом із однокласниками підготуйте виставку кращих художніх робіт, створених протягом навчального року, та розмістіть її в шкільній картинній галереї.	Картинна галерея
34. Перевір свої досягнення	Узагальнення і систематизація знань і вмінь	
35.	Художні загадки	

ІНФОРМАЦІЯ. РЕЦЕНЗІЇ

ШКОЛА НА БАТЬКІВЩИНІ КОБЗАРА

(Закінчення. Початок на с. 4).

Щороку тут навчається понад дві сотні сільських дітей, які ґрунтовно вивчають українську й іноземні мови та інші гуманітарні предмети, а також мистецькі дисципліни, які широко представлені в навчальних планах: окрім обов'язкових музики та образотворчого мистецтва по 2 години на тиждень, учні відвідують сольфеджіо, індивідуально опановують гру на фортепіано, струнних чи духових інструментах, співають у хоровому колективі. Діти, що мають хист до образотворчої діяльності, вивчають композицію та історію образотворчого мистецтва, опановують живопис, малюнок, декоративно-прикладне мистецтво, малюють на пленері, відтворюють красу шевченківського краю. Школярі, які навчаються на відділі хореографії, спілкуються з музикою, вчать народний, бальний, естрадний танці.

Мистецтво супроводжує учнів і після уроків, адже у школі з великою любов'ю до дітей створено мистецькі осередки – ансамблі бандуристів «Срібні струни» і «Веселі дзвіночки», ансамбль домбристів, хоровий колектив учнів старших класів «Надія», вокальні ансамблі «Росинка» і «Чарівничка», ансамбль хлопчиків, хореографічний колектив «Зорепад».

Ансамбль бандуристів «Срібні струни», хореографічний колектив «Зорепад» та хоровий колектив старших класів «Надія» – призери та лауреати різноманітних Міжнародних, Всеукраїнських та обласних оглядів-конкурсів, вони вибороли звання «Зразковий художній колектив». Школярі й гості школи з насолодою відвідують

академічні концерти учнів музичного відділу, щорічні творчі звіти мистецького факультету.

Не тільки творчими успіхами славиться школа-інтернат, вона здійснює наукову, методичну, експериментальну роботу. На її базі як експериментального майданчика Черкаського ОІПОПП та Департаменту освіти і науки Черкаської облдержадміністрації досліджуються проблеми розвитку здібностей і обдарувань, формування духовної культури у процесі індивідуальної й гурткової роботи. Школа відкрита для нових проєктів, вона впроваджує інтегровані курси «Мистецтво» та «Художня культура». Творчо працюють шкільний радіовузл, прес-центр, на змінних і постійно діючих виставках представлено роботи учнів відділу образотворчого мистецтва.

Цікавими справами наповнена і позаурочна діяльність учнів – вони займаються спортом, пошуково-науковою роботою, вивчають рідний край під час екскурсій, гурткової роботи. Усе це можуть побачити численні гості Шевченківської спеціалізованої школи-інтернату, які їдуть вклонитися землі Кобзаря, пройти стежками, якими ходив Тарас, попити цілющої джерельної води та поспілкуватися з його правнуками – вихованцями школи, які втілюють мрії і сподівання великого Українця про високоосвічених, культурних людей, що шанують свою землю і народ.

Сергій Гловацький,
методист Черкаського ОІПО